

ÍNDIX

Articles

- KESTENHOLZ, M. i PETER, D. Patrons en la migració de limícoles en el Salobrar de Campos (Mallorca) durant la tardor de 1996 i primavera de 1997. *Migration pattern of waders at the Salobrar de Campos, Mallorca, in autumn 1996 and spring 1997* 3
- CARBONERAS, C. Notes sobre la fenologia i selecció de l'hàbitat de la baldritja de les Balears *Puffinus mauretanicus*. *Notes on Balearic Shearwater Puffinus mauretanicus phenology and habitat selection* 13
- MARTÍNEZ, O. i PALERM, J.C. Avifauna de ses Feixes d'Eivissa. *Birds from Ses Feixes d'Eivissa*..... 21

Notes Breus

- DE PABLO, F. i PONS, J.M^a. Estatus del milano negro *Milvus migrans* en Menorca. *Status of the Black Kite Milvus migrans in Menorca*..... 31
- HEREDERO, V.; CATCHOT, S.; PALERM, J.C. i MARTÍNEZ, O. Recompte hivern al d'aus aquàtiques i limícoles a les Balears, gener 1999. *Winter census of Wildfowl and Shorebirds in the Balearic Islands, January 1999*. 35
- RIERA, J. i SUAREZ, M. Nou registre de nidificació del bec d'alena *Recurvirostra avosetta* al Salobrar de Campos, Mallorca. *New avocet Recurvirostra avosetta breeding record at Salobrar de Campos*. 41

Altres

- Registres ornitològics
Ornithological records 45

Homologació de rareses ornitològiques a Mallorca i Formentera. Informe de 1998. <i>Homologation of bird rarities in Mallorca and Formentera. 1998 report.</i>	127
Informe sobre les campanyes d'anellament d'ocells a Balears, 1998. <i>Report on the bird ringing campaigns in the Balearics, 1998.</i>	143
Ressenyes bibliogràfiques <i>Books reviews.</i>	167
Annex I: Resum metereològic <i>Meteorological summary</i>	175
Annex II: Estatus de l'avifauna balear <i>Status of the Balearic birdlife.</i>	179
Annex III: Llista de rareses <i>List of rarities.</i>	185

PATRONS EN LA MIGRACIÓ DE LIMÍCOLES EN EL SALOBRAR DE CAMPOS (MALLORCA) DURANT LA TARDOR DE 1996 I PRIMAVERA DE 1997*

Matthias KESTENHOLZ¹ i Dieter PETER¹

RESUM.- Durant la tardor de 1996 i primavera de 1997, les salines del sud-est de Mallorca foren usades com a punt d'escala de 30 espècies de limícoles, entre les quals s'inclouen 4 espècies reproductores. Es presenten les fenologies de les espècies més abundants. A la majoria d'espècies, les dades de primavera superen les de tardor. Per a diverses espècies, els patrons de migració a Mallorca, es corresponen amb les vies de migració conegudes a l'interior de l'Europa central. Paraules clau: limícoles, migració, fenologia, Salobrar de Campos, Balears.

SUMMARY.- *Migration pattern of waders at the Salobrar de Campos, Mallorca, in autumn 1996 and spring 1997.* The salinas in southeastern Mallorca were used as a stop-over site by 30 wader species, among them 4 breeding species in autumn 1996 and spring 1997. Phenological patterns of the most abundant species are presented. In most species, spring numbers outweighed autumn numbers. For several species, the migration patterns on Mallorca correspond with those known from the central European inland flyway.

Key words: wader, migration, phenological, Salobrar de Campos, Balears.

* KESTENHOLZ, M. i PETER, D. 1998. *Migration pattern of waders at the Salobrar de Campos, Mallorca, in autumn 1996 and spring 1997.* *Wader Study Group Bull.* 85: 45-50.

¹ *Swiss Ornithological Institute, CH-6204. Sempach, Switzerland
E-mail: kestenhm@orninst.ch, peterd@orninst.ch*

INTRODUCCIÓ

Els limícoles es troben entre les grans aus migratòries que viatgen entre continents i travessen oceans i deserts. Durant els seus viatges confien en un conjunt de zones, de menor o major importància, per a realitzar les seves escales. L'estudi de les rutes migratòries de l'Atlàntic oriental (PIERSMA et al., 1987), GROMADZKA (1987) posa de manifest la manca d'informació a la conca mediterrània. No obstant això,

aquesta regió compta amb un paper molt important en la migració de limícoles (SMIT, 1986).

A Espanya es realitzen, des de fa molts d'anys, censos anuals de la població hivernant d'aquàtiques (VELASCO i ALBERTO, 1993). També a Mallorca es desenvolupen aquestes tasques (RAMIS et al., 1997 amb referència a censos anteriors). Malgrat això, la informació de Mallorca sobre el recompte i fenologia primaveral i de tardor és més bé escassa. En aquest article es reflecteix

AVIFAUNA DE SES FEIXES D'EIVISSA

Oliver MARTÍNEZ ¹
i Joan Carles PALERM ¹

RESUM.- Es presenta l'estatus de l'avifauna de ses Feixes, una zona humida propera a la ciutat d'Eivissa amb elevats valors arquitectònics, culturals, etnològics i naturalístics. Malgrat això, la zona està patint un procés de degradació molt important que pot arribar a ser irreversible. En total, s'han registrat 141 espècies, de les quals 14 crien a la zona, n'excel·leixen els râl·lids i els ocells de canyar. Ses Feixes és també un espai molt important per a l'hivernada i migració a les Pitiüses. La importància d'aquest espai s'incrementa pel fet que conté ambients molt poc representats a l'illa d'Eivissa, com és el cas del canyissar. Paraules clau: Avifauna, estatus, zona humida, ses Feixes, Eivissa, Pitiüses, Balears.

SUMMARY.- *Birds from ses Feixes d'Eivissa.* The status of the bird species from ses Feixes, a marsh near the town of Eivissa, is presented in this study. Ses Feixes is an important area due to its architectural, cultural, ethnologic and natural values, but nowadays is suffering a critical degradation process. A total of 141 birds have been recorded of which 14 are breeding species in the area. There is also evidence that ses Feixes is also an important area for several species in winter. The presence of some habitats that are poorly represented in the rest of the island (like reed fields) produces an increment of the natural values of ses Feixes.

Key words: Birds, status, wetlands, ses Feixes, Eivissa, Pityusic Islands, Balearic Islands.

¹ GEN-GOB Eivissa, via Púnica 50 baixos. 07800 Eivissa

INTRODUCCIÓ

Ses Feixes d'Eivissa és una petita zona humida, molt propera a la ciutat, molt modificada per part de l'home des de molt antic i coneguda en el passat per la seva productivitat agrícola. Ja en èpoques de dominació musulmana eren utilitzades com a horta (PRATS, 1991) per abastir els ciutadans de la capital de l'illa. Malauradament, a pesar que té uns grans valors naturals, històrics, etnològics i arquitectònics, és una zona molt alterada i que ha vist com era sepultada sota el ciment gran part del seu aiguamoll, en estar qualificada al Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) d'Eivissa

com a sòl urbanitzable. De fet, és la zona humida pitiüsa més problemàtica (MOREY et al, 1992) (vegeu fig. I)

La major part de la zona humida va ser canalitzada pels àrabs, que establiren un sistema de reguiu únic en el món de l'època, basat en el reg per capilaritat. Així, els canals d'entre un metre i mig i tres metres d'amplada aproximadament (COSTA, 1996), delimiten petites parcel·les de terra, anomenades feixes, de forma rectangular i dimensions variables. Els canals situats als costats més llargs de la feixa estaven comunicats, cada pocs metres, per uns canals subterranis anomenats fibres, a uns 40-50 cm de fondària, per les quals circulava l'ai-

Segons Costa (1996), el Prat de Vila tenia una extensió de 306.000 m² dividits en 84 feixes amb una xarxa de canals i sèquies que sumava 17.240 metres lineals i el prat de ses Monges, amb només 61 parcel·les, ocuparia 307.000 m² amb 14.500 m de xarxa hidrogràfica.

MATERIALS I MÈTODES

Per a la realització d'aquest treball, s'ha fet un balanç de les dades recollides al llarg de 8 anys, així com les que figuren a l'arxiu ornitològic del GEN-GOB Eivissa i les dades obtingudes amb l'anellament científic al prat de ses Monges els darrers anys. Aquesta informació s'ha recollit a una taula d'espècies presents a ses Feixes, amb el nom eivissenc, si és coneix, i el seu estatus a l'illa d'Eivissa (CARDONA et al., 1997) i a ses Feixes, seguint els criteris de l'*Anuari Ornitològic de les Balears*.

AVIFAUNA DE SES FEIXES

L'avifauna de ses Feixes és un reflex de la gran diversitat d'hàbitats de la zona. Destaquen les aus aquàtiques, la nidificació d'espècies que no troben bones condicions per niar a altres llocs de l'illa i les relacionades amb ambients palustres. La diversitat específica és molt gran, amb un total de 141 espècies citades, si bé la tònica general és la de

poblacions amb un escàs nombre d'individus.

A partir de la taula I podem agrupar les espècies de ses Feixes dins sis categories:

- 1- Les aus nidificants (estivals i residents), de les quals hi ha comprovada (amb la trobada de nius i polls volanders) la nidificació de fins a 14 espècies d'ocells a la zona i indicis encara no confirmats de quatre més, d'entre elles el bec de corall *Estrilda astrild* escapat de captivitat.
- 2- Les sedentàries no nidificants a la zona, que la fan servir al llarg de l'any com a lloc d'alimentació o descans, però no troben a ses Feixes llocs adients per nidificar.
- 3- Estivals no nidificants.
- 4- Hivernants, el grup més ample amb 45 espècies.
- 5- Migrant, tant prenupcials com postnupcials, que fan servir ses Feixes com a punt de pas. Alguns individus d'aquestes espècies podrien, fins i tot, hivernar a la zona alguns anys.
- 6- Per últim, un petit grup de 8 espècies (dues d'aquestes, *Ciconia nigra* i *Phoenicopus ruber*, registrades a la zona per primera vegada l'any 1997) que s'han observat a ses Feixes i que podem considerar com a accidentals o esporàdiques, per la seva poca regularitat o la manca d'hàbitats adequats.

Fig. II. Mapa de vegetació del Prat de ses Monges elaborat per Duna Balears S.L. Aquesta és la zona millor conservada de ses Feixes i la que aporta la major part de les dades recollides en aquest treball. Es pot observar la diversitat d'ambients que són presents en aquesta zona (salicornars, prats de joncs, vegetació palustre, àrees agrícoles, restes de vegetació dunar, etc.).

Map showing the vegetation of Prat de ses Monges produced by Duna Balears S.L. This is the most preserved area of ses Feixes and the largest part of data in this work comes from this area. The different environments located in the area are also remarkable.

Fig. II

NOU REGISTRE DE NIDIFICACIÓ DEL BEC D'ALENA *Recurvirostra avosetta* AL SALOBRAR DE CAMPOS

Joan RIERA ¹ i Manuel SUAREZ ¹

SUMMARY. - *New avocet *Recurvirostra avosetta* breeding record at Salobrar de Campos.* Three couples of avocet were documented to be breeding at Salobrar de Campos (Mallorca) during the summer of 1998. There is also an increase in the presence of avocet as a winter species, as well as a breeding one.

Key words: Avocet, *Recurvirostra avosetta*, breeding, Salobrar de Campos, Mallorca, Balearic Islands.

¹ GOB Mallorca. C. de Can Verí, 1 3r, 07001 Palma

El bec d'alena *Recurvirostra avosetta* presenta una distribució ampla i fragmentada per les regions Etiòpica i Paleàrtica, si bé probablement més del 50 % de la població reproductora es troba a Europa, principalment a Holanda, Dinamarca, Espanya i Turquia (DEL HOYO et al. 1996).

A Espanya nidifiquen entre 4.356 i 4.476 parelles segons el cens realitzat el 1986 per Villalba (DÍAZ et al. 1996) i suporta també una important població hivernal d'uns 10.000 individus (TUCKER i HEATH, 1994; PURROY, 1997).

A les Illes Balears, és una espècie que apareix de forma escassa en migració i la seva reproducció només s'ha produït de forma accidental a Mallorca. Tan sols hi ha constància de la cria d'una parella al Salobrar de Campos l'any 1985 i de dues parelles el 1995 a s'Albufera de Mallorca (AVELLÀ i MUÑOZ, 1997; BANNERMAN i BANNERMAN, 1983; AOB, 1998; MUNTANER i CONGOST, 1984).

Durant la primavera-estiu de 1998 s'ha constatat la reproducció amb èxit de tres colles al Salobrar de Campos, explotació salinera situada al litoral

meridional de Mallorca, dins l'àrea natural d'especial interès "es Trenc-Salobrar de Campos". L'indret on s'ha registrat és un dels estanys de l'explotació salinera utilitzats per al repòs de l'aigua, on no es realitzen tasques d'extracció de sal, per la qual cosa resulta un espai poc freqüentat per l'home. La ubicació exacta dels nius no s'ha pogut determinar, encara que les observacions realitzades fan pensar que aquests es trobarien a un costat no inundat de l'estany, on trobam una minsa cobertura arbustiva formada per plantes halòfiles, principalment dels gèneres *Salicornia* i *Arthrocnemum*. El lloc s'utilitza també com a zona de cria per a una important colònia d'avisadors *Himantopus himantopus*.

Les observacions realitzades foren les següents:

- Es detecta la presència d'entre 1 i 5 exemplars a partir del 9 d'abril, encara sense ocupar l'estany esmentat.

- El 2 de maig s'observen 4 adults al lloc de cria, que a partir d'aquest moment ja no l'abandonaran.

- El 10, 16, 23 i 31 de maig s'observen 8-9 adults, que des del segon dia presenten un comportament excitat davant

